
W następnym numerze

Palestra 38/9-10(441-442), 251-252

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W następnym numerze:

Karty płatnicze są w naszym kraju zjawiskiem nowym. Mimo, że zagadnienia dotyczące kart płatniczych budzą żywe zainteresowanie, problemy prawne związane z zapłatą kartą płatniczą nie znalazły jeszcze odzwierciedlenia w doktrynie. Praca nad ukształtowaniem polskiego modelu zapłaty kartą płatniczą dopiero się rozpoczyna. Najbliższe lata przyniosą dynamiczny rozwój tej instytucji. Zainteresowanie doktryny prawa i praktyki problemami związanymi z kartami płatniczymi niewątpliwie wymuszą potrzeby obrotu. Z biegiem czasu i w miarę upowszechniania się karty pojawią się spory wynikające ze stosunków prawnych związanych z kartą płatniczą. W takiej sytuacji niezwykle istotne jest by środowisko adwokatów już w tej chwili zapoznało się z problemami prawnymi jakie niesie ze sobą zapłata kartą płatniczą. Znajomość tych zagadnień może okazać się niezbędna w praktyce adwokackiej.

Dostępne opracowania dotyczące kart płatniczych dotyczą głównie zagadnień ekonomicznych. Prasa, nawet fachowa, jest na etapie przybliżania samego zjawiska. Wysiłki skupiają się więc na wyjaśnieniu, czym jest karta płatnicza i do czego służy, a nie jaki jest prawny mechanizm jej działania. Jest to o tyle zrozumiałe, że bez zdefiniowania problemu nie można rozpocząć jego rozważania. Z tych względów tekst poświęcony będzie historii karty płatniczej, wyjaśnieniu sposobu jej działania oraz zdefiniowaniu istotnych pojęć. Informacje w nim zawarte nie mają na celu wyczerpującego omówienia tych zagadnień, a jedynie stworzenie podstaw, na których oparta będzie dalsza analiza zapłaty kartą płatniczą. Próba określenia prawnego mechanizmu zapłaty kartą zawarta jest w części drugiej i trzeciej. Ogromna różnorodność kart płatniczych sprawia, że niniejsze rozważania zostały ograniczone do zapłaty tzw. trójstronną kartą płatniczą.

Ze wstępu do cyklu artykułów Weroniki Pelc dotyczących zapłaty kartą płatniczą.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi z dnia 26 października 1982 r. – stężenie alkoholu etylowego we krwi stanowi podstawowe kryterium oceny stanu po jego użyciu i stanu nietrzeźwości. Wprawdzie w nowelizacji powołanej ustawy z dnia 19 sierpnia 1991 r. wprowadzono dodatkowo wartości określające stężenie alkoholu etylowego wyrażone w miligramach na 1 decymetr sześcienny powietrza wydychanego, jednakże nadal

---

badanie powietrza wydychanego pozostaje pośrednią analizą próby krwi i uzyskany wynik odnosi się do stężenia etanolu we krwi.

Organ prawny zlecający wykonanie takiego badania oczekuje jednoznacznej odpowiedzi dotyczącej stężenia alkoholu. Z punktu widzenia analityka realizacja tego celu nie jest możliwa. Z teorii pomiaru potwierdzonej codzienną praktyką analityczną wiadomo, że wynik każdego pomiaru obarczony jest błędem. Przyczyny i źródła błędów w analizie mogą być związane z pobieraniem i przechowywaniem materiału do badań, a zatem występują głównie poza laboratorium lub są skutkiem błędów systematycznych i przypadkowych wynikających z nieprawidłowego postępowania analitycznego.

Źródła błędów przed analitycznego mogą być spowodowane:

- stanem zdrowia badanego np. w przypadku zaawansowanej cukrzycy, obserwujemy nieco podniesioną wartość redukcyjną w analizie metodą Widmarka,
- nieprawidłowym pobraniem materiału do badań polegającym na niewłaściwym odkażeniu skóry, dezynfekcji narzędzi,
- zachodzącymi przemianami in vitro po pobraniu materiału np. postępujące w czasie przechowywania, przemiany rozkładowe krwi sekcyjnej,
- zastosowaniem pewnych zabiegów leczniczych np. podanie dużych dawek leku przeciwwstrząsowego o nazwie hydrocortison zawierającego w swym składzie alkohol etylowy, pobranie próby krwi bezpośrednio po narkozie eterowej i wykonanie analizy wyłącznie metodą Widmarka, czy też podanie znacznych ilości płynów krwiozastępczych.

Wśród źródeł związanych z postępowaniem analitycznym można wyróżnić:

- elementy techniczne wykonania analizy,
- użycie wzorca o stężeniu niezgodnym z deklarowaną przez producenta wartością,
- przeterminowane, niewłaściwej jakości odczynniki,
- rodzaj zastosowanej metody.

***Fragment artykułu Wojciecha Gubały
pt. „Błędy w analizie krwi na zawartość alkoholu”***